

Et grunnlag for mitt vitnesbyrd

Av Jennifer Weaver

Da jeg var 16, kom en venn hjem til oss sammen med misjonærene. Innen en måned etter den første diskusjonen var alle spørsmålene mine tydelig besvart. Jeg følte Den hellige ånd vitne om at budskapet om evangeliets gjengivelse var sant. Det var annerledes enn alt jeg noensinne hadde følt, og jeg visste at det var sant.

Jeg opplevde imidlertid mer avvisning og motgang enn noen gang før. Jeg følte meg alene, trett og forvirret. Hvis jeg gjorde det rette, hvorfor møtte jeg da så mye motgang? Jeg kunne ikke forstå hvordan prøvelsene mine kunne være til mitt beste. Misjonærene lærte meg å faste og be, til og med på en skoledag. Når det

ble uutholdelig, utøste jeg mitt hjerte og følte straks Åndens trøst.

Uken før jeg ble døpt, var det spesielt vanskelig. Sjefen truet med å si meg opp hvis jeg ikke hoppet over dåpen for å vikariere for en annen, jeg havnet på sykehus med nyrestein, og mor og far ba meg om flytte ut. Med så mange ting utenfor min kontroll, kunne jeg ikke gjøre noe annet enn å vende meg til Herren.

Hver eneste en av prøvelsene *viste seg virkelig* å være til nytte for meg. De hjalp meg å lære om evangeliets læresetninger, noe som ga meg et grunnlag for mitt vitnesbyrd.

Artikkelforfatteren bor i Idaho, USA.

BARN

Han vil lede oss hjem

Når vi følger Jesu Kristi eksempel, er det som å følge en rett vei som fører til ham! Vi kan være trygge og lykkelige, akkurat som flyet som lander trygt på rullebanen. Styr flyet gjennom labyrinten tilbake til rullebanen!

